

ZAMYŠLENÍ NAD KOMUNIKOVÁNÍM STATISTIKY V MÉDIÍCH

STATISTICKÁ ANALÝZA DAT, PSY117

Adéla Balcarová

342597, Psychologie-Pedagogika

Vyučující: Mgr. Stanislav Ježek, Ph.D.

Datum odevzdání: 1.5. 2010

Fakulta sociálních studií MU, jaro 2010

Shrnutí článku

Na serveru novinky.cz jsem objevila článek s názvem „Děti se zářivým úsměvem mají v dospělosti šťastné manželství“. V článku se píše, že děti, které mají na fotkách nejzářivější a nejživější úsměv budou mít v dospělosti nejšťastnější manželství. Dále se zde píše, že riziko rozvodu může být u osob, které se na fotkách z dětství smějí nejzářivěji, až třikrát menší.

Shrnutí výzkumu

Článek vychází z výzkumu, který byl proveden na univerzitě DePauw v Indianě, jeho autory byli M. J. Hertenstein, C. A. Hansel, A. M. Butts a S. N. Hile. Jejich výzkum si kladl za cíl zjistit, zda intenzita úsměvu na fotografiích predikuje pravděpodobnost rozvodu v pozdějším věku. Předpokladem výzkumu bylo, že způsob usmívání se na fotografiích odráží emocionální ladění jedince a jeho náchylnost k projevování emocí, které mají pak přímé i nepřímé důsledky v životě jedince. Proměnnou charakterizující tento následek byl v tomto výzkumu rozvod. Výzkum se skládal ze dvou oddělených studií, přičemž první studie se skládala ze dvou odlišných vzorků. V prvním vzorku první studie byli respondenty absolventi oboru psychologie z výše zmíněné univerzity ve věku 23 – 87 let. Respondenty z druhého vzorku pak byli absolventi různých oborů na univerzitě s výjimkou psychologie ve věku 21 – 81 let. U obou vzorků byly k analýze použity pouze jejich fotografie z ročenky. Ve druhé studii pak byl vzorek tvořen obyvateli malého středozápadního města ve věku nad 55 let. K analýze pak byly použity nejen fotografie z rané dospělosti jako u první studie, respondenti mohli poskytnout jakékoliv fotografie, na kterých jsou ve věku od 5 do 21 let a to z jakékoliv situace (školní akce, svatba, rodinná dovolená atd.). Úsměv na fotografiích byl hodnocen podle aktivity dvou soustav svalů v obličeji, aktivita každé soustavy byla hodnocena od 1 (minimální) do 5 (maximální), sečtením hodnot obou soustav pak vznikl výsledný skóre intenzity úsměvu.

Hodnocení interpretace výzkumu

Autor článku pochybil již v uvedení množství respondentů. Uvádí zde o šedesát respondentů méně. Dalším nedostatkem je, že v článku není uvedeno, že výzkum se skládal ze dvou různých studií, což je důležitý fakt vzhledem k tomu, že v těchto studiích byly k analýze použity různé druhy fotografií, z různých období života respondentů a různých situací. Tyto okolnosti jsou přitom pro čtenáře důležité vzhledem k tomu, jak moc je nezávislá proměnná zvolená ve výzkumu ovlivnitelná souvislostmi situace.

Navíc chybějící údaje ohledně věku respondentů v jednotlivých studiích brání čtenáři udělat si o tomto výzkumu přesný obrázek. V první studii totiž byli mezi respondenty také velmi mladí lidé, u nichž rozvod není zdaleka tak pravděpodobný jako u respondentů starších.

V článku bylo také uvedeno, že k predikci štěstí v manželství postačí fotka z rodinného alba. To souvisí s výše uvedeným faktem. Autor článku zde jednoduše kombinuje a navzájem zaměňuje jednotlivé studie a celý výzkum. Fotografie z rodinných alb mohla být použita pouze v druhé studii, která však velikostí vzorku (N=55) nemůže konkurovat studii první (N=655).

Další dezinterpretací výzkumu v tomto článku je závěr ohledně třikrát menšího rizika rozvodu u dětí, které se smějí nejzářivěji. (Nehledě na to, že zde není definováno, co to vlastně nejzářivější úsměv je.) Původní studie totiž pravděpodobnost rozvodu numericky vůbec

neuvádí. Nelze na něj ani usuzovat z počtu respondentů, kteří se rozvedli a kteří ne, a to jak v celém výzkumu, tak v jednotlivých studiích.

Interpretace výzkumu v tomto článku také vůbec nezohledňuje stanovení různé hladiny spolehlivosti u jednotlivých vzorků respondentů. Ty se v tomto výzkumu pohybovali v rozmezí 0,01 a 0,1. Nicméně výsledky, které jsou získány při stanovení vyšší hladiny spolehlivosti lze mnohem hůře interpretovat, neboť jsou zatíženy větší chybou. Na tento fakt však v článku není brán zřetel, a proto se zde nedočteme nic ohledně průkaznosti jednotlivých výsledků.

V interpretaci výzkumu také chybí jakékoliv zmínky o tom, že vypovídá pouze o americké populaci. Stejně tak zde není uveden zjevný nedostatek výzkumu, který samotní výzkumníci přiznávají, že tedy byly použity fotografie vytvořené za různých okolností, a proto nemohou mít všechny stejnou výpovědní hodnotu. Autor článku předkládá čtenáři všechny výsledky jako průkazná fakta, která se týkají také jeho.

Dle mého názoru by závěrem článku, který si klade za cíl interpretaci takového výzkumu, mělo být především konstatování, že i přes zjištěné výsledky nelze rozvod na základě intenzity úsměvu na fotografiích z dětství spolehlivě předpovědět. Tento článek nicméně kladl na prezentované výsledky příliš velkou váhu, která neodpovídá průkaznosti výsledků původní studie.

Zamýšlela jste se pěkně. Mohla jste více zůstat u těch statistických myšlenek – predikce a významnost.

SJ

10b

Použité zdroje:

Hertenstein, M. J., Hansel, C. A., Butts, A. M., Hile, S. N. (2009). Smile intensity in photographs predicts divorce later in life. *Motivation and Emotion*, 33(2).

[DOI: 10.1007/s11031-009-9124-6](https://doi.org/10.1007/s11031-009-9124-6)

<http://www.novinky.cz/zena/deti/166502-deti-se-zarivym-usmevem-maji-v-dospelosti-stastne-manzelstvi.html>